37 039 **Wijziging van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen in verband met de versterking van de arbeidsmarktinfrastructuur en enkele wijzigingen van technische aard in de Algemene wet Bestuursrecht, de Participatiewet en de Wet educatie en beroepsonderwijs**

Nr. 5 **VERSLAG**
Vastgesteld 27 november 2026

De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid, belast met het voorbereidend onderzoek van voorliggend wetsvoorstel, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen van haar bevindingen.
Onder het voorbehoud dat de in het verslag opgenomen vragen en opmerkingen afdoende door de regering worden beantwoord acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel voldoende voorbereid.

Inhoudsopgave

I. Algemeen
1. Inleiding
2. Reikwijdte en afbakening wetsvoorstel
3. Hoofdlijnen van het voorstel
4. Overige wijzigingen
5. Verhouding tot hoger recht
6. Gevolgen
7. Uitvoering en financiële gevolgen
8. Advies en consultatie
9. Monitoring en evaluatie
10. Inwerkingtreding
II ARTIKELSGEWIJS

1. Algemeen

De leden van de **VVD-fractie** hebben met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Wet SUWI) in verband met de versterking van de arbeidsmarktinfrastructuur. Deze leden onderschrijven het belang van een goede aansluiting tussen werkzoekenden, werkgevers en het beschikbare opleidingsaanbod. Een arbeidsmarkt die voortdurend verandert, vraagt om goede begeleiding naar werk, tijdige omscholing en een effectieve samenwerking tussen publieke en private partijen. Daarnaast vinden deze leden het van belang dat de voorgestelde versterking van de arbeidsmarktinfrastructuur daadwerkelijk leidt tot betere dienstverlening voor werkenden, werkzoekenden en werkgevers. De nieuwe overlegstructuren en loketten moeten niet leiden tot extra bureaucratie of onduidelijkheid over verantwoordelijkheden. Deze leden hebben daarom nog enkele vragen.

De leden van de **PRO-fractie** hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorliggende wetsvoorstel.

De leden van de **CDA-fractie** hebben met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel tot versterking van de arbeidsmarktinfrastructuur. Deze leden steunen de inzet om mensen makkelijker de weg te laten vinden naar ondersteuning bij werk en scholing. Deze leden hebben nog enkele vragen over de uitwerking.

De leden van de **JA21-fractie** hebben met interesse kennisgenomen van het wetsvoorstel.

De leden van de **ChristenUnie-fractie** hebben met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel tot versterking van de arbeidsmarktinfrastructuur. Deze leden maken van de gelegenheid gebruik tot het stellen van enkele vragen.

1. Inleiding

De leden van de **CDA-fractie** lezen dat De Raad van State zich afvraagt of de voorgestelde wijzigingen daadwerkelijk leiden tot betere ondersteuning en betere matches op de arbeidsmarkt. Welk concreet verschil moet een werkzoekende of werkende straks merken van deze wetswijziging? Hoe gaat de regering vaststellen of dat verschil ook daadwerkelijk wordt bereikt?

De leden van de **JA21-fractie** menen dat De Raad van State kritisch is op de voorliggende wijziging van de wet. De Afdeling advisering adviseert om de geschiktheid en effectiviteit van de voorgestelde aanpak nader toe te lichten. De regering antwoordt hierop dat zij de werking en effectiviteit van het voorstel de komende jaren evalueert. Deze leden vragen: met betrekking tot de effectiviteit, hoe vergelijkt de evaluatie de huidige situatie, een totaal versnipperde markt met veel verschillende publieke en private organisaties, met de nieuwe situatie? Hoe kunnen successen (bijvoorbeeld het aantal mensen dat werk geholpen wordt) aan goed functionerende werkcentra worden toegekend, ook in vergelijking tot alle bestaande loketten?

De leden van de **ChristenUnie-fractie** herkennen zich in de kritiek van de Raad van State en vragen de regering nader uiteen te zetten wat de verwachte effecten van voorliggend wetsvoorstel zijn voor werkgevers, werkenden en werkzoekenden? Leidt dit wetsvoorstel ertoe dat er meer werkzoekenden die nu moeilijk aan een baan kunnen komen, duurzaam naar werk worden begeleid? Zo nee, wat is de toegevoegde waarde van voorliggend wetsvoorstel? Welk inhoudelijk resultaat moet dit wetsvoorstel opleveren?

2. Reikwijdte en afbakening wetsvoorstel

De leden van de **PRO-fractie** hebben enkele vragen over het begrip duurzaam werk. Deze leden vragen de regering verder in te kleden wat hiermee wordt bedoeld. Vervolgens vragen deze leden in hoeverre er ruimte is voor lokale gemeenteraden en colleges om beleidswensen neer te leggen over de invulling van duurzaam werk bij de regionale werkcentra.

Ook vragen de leden van de PRO-fractie naar welke doelstelling de regering heeft met betrekking tot duurzaam werk en welke rol de arbeidsmarktinfrastructuur hier precies moet vervullen. Deze leden vragen of de regering de opvatting heeft dat de versterking van de arbeidsmarktinfrastructuur als doel moet hebben om werkenden en werkzoekenden te begeleiden naar duurzaam, passend, kwalitatief goed en toekomstbestendig werk met inkomenszekerheid.

3. Hoofdlijnen van het voorstel

De leden van de **VVD-fractie** lezen dat de regering voorstelt om de regionale samenwerking te versterken door de introductie van Regionale Beraden en een Landelijk Beraad. Ook krijgen centrumgemeenten een wettelijke regierol bij het opzetten van het Regionaal Beraad en het opstellen van de regionale meerjarenagenda. Deze leden vragen de regering welke concrete resultaten zij met de nieuwe overlegstructuren wil bereiken. Aan welke meetbare doelstellingen moeten de Regionale Beraden bijdragen en hoe wordt vastgesteld of de samenwerking daadwerkelijk leidt tot betere arbeidsmarktdienstverlening en meer mensen die duurzaam aan het werk komen?

Daarnaast vragen de leden van de VVD-fractie hoe wordt voorkomen dat de inrichting en werkwijze van de Regionale Beraden sterk uiteen gaan lopen tussen de 35 arbeidsmarktregio. Welke minimale eisen worden aan de Regionale Beraden gesteld en hoe wordt geborgd dat de kwaliteit van de dienstverlening in iedere regio op peil is?

Ook vragen de leden van de VVD-fractie hoe de wettelijke regierol van de centrumgemeenten zich verhoudt tot de verantwoordelijkheid van de overige gemeenten in de arbeidsmarktregio. Hoe wordt de democratische controle op de regionale meerjarenagenda en de uitvoering daarvan geborgd, in het bijzonder voor gemeenteraden van gemeenten die geen centrumgemeente zijn?

De leden van de VVD-fractie constateren dat de regering spreekt van het versterken van de regionale publiek-private samenwerking, en dat de voorgestelde governance in de kern is ingericht rond UWV, gemeenten, het onderwijs en de sociale partners. Deze leden vragen welke rol private partijen die mensen aan het werk helpen, zoals uitzendbureaus, re-integratiebedrijven en werkgevers, krijgen in de Regionale Beraden en bij het opstellen van de regionale meerjarenagenda. Worden zij als volwaardige partner aan tafel betrokken, of slechts geconsulteerd? Deze leden vragen hoe wordt voorkomen dat de nieuwe structuren vooral publieke partijen onderling verbinden, terwijl juist private partijen goed zicht hebben op actuele vacatures en snel kunnen schakelen.

De leden van de VVD-fractie concluderen dat met het wetsvoorstel in iedere arbeidsmarktregio één Werkcentrum wordt ingericht waar werkenden, werkzoekenden en werkgevers terechtkunnen voor informatie, advies en doorverwijzing naar passende dienstverlening. Deze leden onderschrijven het belang van toegankelijke dienstverlening, maar vragen hoe wordt voorkomen dat het Werkcentrum een *extra* loket wordt naast de bestaande loketten van UWV, gemeenten en private partijen. Hoe zorgt de regering ervoor dat het Werkcentrum daadwerkelijk als herkenbare toegangspoort functioneert en mensen niet alsnog van het ene loket naar het andere worden doorverwezen? Kan de regering toelichten hoe de bestaande dienstverlening en loketten worden geïntegreerd en welke afspraken hierover met de betrokken partijen worden gemaakt?

Daarnaast vragen de leden van de VVD-fractie hoe wordt geborgd dat het Werkcentrum werkzoekenden zo snel mogelijk naar een baan helpt, en niet alleen informeert en doorverwijst. Is de regering bereid ervoor te zorgen dat het Werkcentrum werkzoekenden actief doorverwijst naar private partijen, zoals uitzendbureaus, wanneer daar de snelste route naar werk ligt? Kan de regering toelichten of, en onder welke voorwaarden, gegevens over de vaardigheden en werkervaring van werkzoekenden met hun toestemming kunnen worden gedeeld met private bemiddelaars, zodat zij actief kunnen matchen op openstaande vacatures? Welke juridische of praktische belemmeringen staan daar nu aan in de weg, en hoe en op welke termijn worden die

weggenomen? Ook vragen deze leden hoe het Werkcentrum benut wordt om vaardigheden van werkzoekenden zichtbaar te maken, ook als zij geen diploma hebben, en welke rol private partijen daarbij krijgen.

De leden van de VVD-fractie lezen dat het wetsvoorstel het mogelijk maakt dat UWV dienstverlening inzet voor mensen die onder de doelgroep van de Participatiewet vallen, maar waarvoor UWV geen eigen re-integratie- of arbeidsbemiddelingstaak heeft. Ook wordt de samenwerking tussen UWV en gemeenten bij de dienstverlening aan werkzoekenden wettelijk verankerd. Deze leden vinden het belangrijk dat mensen niet tussen wal en schip vallen doordat de beschikbare ondersteuning afhankelijk is van hun uitkeringssituatie. Zij vragen de regering hoe wordt geborgd dat de mogelijkheden van UWV en gemeenten optimaal worden benut en de dienstverlening aansluit bij wat iemand nodig heeft om aan het werk te komen.

De leden van de VVD-fractie constateren dat de voorgestelde bevoegdheden zijn vormgegeven als een kan-bepaling. Hoe voorkomt de regering dat hierdoor verschillen ontstaan in toegang tot dienstverlening tussen gemeenten en arbeidsmarktregio's? Welke waarborgen zijn er dat mensen met een vergelijkbare ondersteuningsbehoefte ook daadwerkelijk vergelijkbare kansen op begeleiding krijgen?

Ook vragen de leden van de VVD-fractie hoe wordt voorkomen dat de samenwerking leidt tot onduidelijkheid over de verantwoordelijkheid voor de begeleiding en de financiering daarvan. Welke afspraken worden hierover tussen UWV en gemeenten gemaakt?

De leden van de VVD-fractie vinden dat de samenwerking tussen UWV en gemeenten er uiteindelijk toe moet leiden dat meer mensen sneller en duurzaam uitstromen naar betaald werk. Deze leden vragen in hoeverre UWV en gemeenten daarbij de capaciteit en expertise van private partijen benutten om de dienstverlening op te schalen naar grotere groepen werkzoekenden, bijvoorbeeld door begeleidingstrajecten in te kopen bij uitzendbureaus en re-integratiebedrijven. Biedt het wetsvoorstel daarvoor voldoende ruimte, of zijn aanvullende stappen nodig? Zijn marktpartijen hierbij geconsulteerd? Zo ja, vinden zij dat dit wetsvoorstel daarvoor voldoende ruimte biedt? Is de regering bereid te sturen op resultaat, door private partijen te belonen naar de mate waarin mensen daadwerkelijk duurzaam aan het werk komen? Tot slot vragen deze leden welke ervaringen er zijn met succesvolle publiek-private trajecten, bijvoorbeeld bij de begeleiding van mensen in de bijstand en statushouders naar werk, en hoe de regering ervoor zorgt dat bewezen aanpakken in alle arbeidsmarktregio's worden overgenomen.

De leden van de **PRO-fractie** merken op dat de bonden FNV, CNV en VCP een ingezonden brief naar de Kamer hebben gestuurd, waarbij onder andere aandacht wordt geraagd voor de verankering van de positie van sociale partners. Deze leden vragen de regering de aanbeveling om in het wetsvoorstel expliciet te verwijzen naar "werknemers- en werkgeversorganisaties zoals vertegenwoordigd in de Stichting van de Arbeid, zodoende te borgen dat arbeidsmarktbrede expertise en verantwoordelijkheid van sociale partners op passende wijze structureel worden betrokken bij de verdere ontwikkeling en uitvoering van de arbeidsmarktinfrastructuur. Voorts vragen deze leden hoe de regering het voorstel weegt om de betrokkenheid van sociale partners te expliciteren bij de "de inrichting van regionale loketten" (de regionale werkcentra, artikel 33g, lid 1). Deze leden vragen de regering dit voorstel te appreciëren en daarbij de voor hen relevante afwegingen mee te geven.

De leden van de PRO-fractie merken in dit kader op dat het verankeren van de positie van sociale partners door deze leden wordt gezien als een welkome toevoeging voor structurele borging van de regionale werkcentra. Ook zien deze leden toegevoegde waarde als het gaat om benaderbaarheid vanuit mogelijke deelnemers. Zij zijn immers de partijen die direct op

detailniveau weten waar werkkansen liggen. Deze leden constateren dat het risico bestaat dat de werkcentra te veel worden ingericht als een nieuw overheidsloket, terwijl zij juist bedoeld zijn als laagdrempelige publieke voorziening voor iedereen: voor werkzoekenden, werkenden en werkgevers. Deze leden vragen hierover te reflecteren.

Voorts hebben de leden van de PRO-fractie vragen over de verhouding tussen de publieke dienstverlening vanuit de werkcentra en de bestaande dienstverlening die werkgevers en werknemers binnen bedrijven en sectoren organiseren, bijvoorbeeld op het gebied van Leven Lang Ontwikkelen (LLO) en Van Werk naar Werk-Beleid (VWNW). Deze leden vragen de regering dit uiteen te zetten. Deze leden roepen de regering op om te voorkomen dat initiatieven die er op bedrijfsniveau bestaan te stimuleren en niet te doorkruizen.

De leden van de PRO-fractie vragen de regering nader uiteen te zetten hoe de publieke partijen, waaronder centrumgemeenten en UWV, en private partijen binnen een werkcentrum met elkaar gaan samenwerken. Voorts vragen deze leden welke dienstverlening vanuit het werkcentrum wordt aangeboden en hoe deze zich verhoudt tot de dienstverlening die de deelnemende partijen zelf al aanbieden. Ook vragen deze leden hoe wordt voorkomen dat het aanbod en de dienstverlening vanuit een werkcentrum worden gezien als vervanging van bestaande publieke en private dienstverlening en voorzieningen, dan wel van afspraken die partijen onderling maken, zoals een sociaal plan bij collectieve ontslagen.

De leden van de PRO-fractie vragen de regering toe te lichten waarom ervoor is gekozen de inrichting en organisatie van de werkcentra bij centrumgemeenten en UWV te beleggen.

De leden van de PRO-fractie vragen de regering uiteen te zetten welke verhouding wordt beoogd tussen een regionaal beraad en een werkcentrum. Tevens vragen deze leden welke samenwerking wordt verwacht van de overige deelnemende partijen in het regionaal beraad met de centrumgemeenten en UWV bij de organisatie van een werkcentrum.

Ook vragen de leden van de PRO-fractie waarom er niet is gekozen voor een sterkere verankering van sociaal ontwikkelbedrijven. Deze leden vragen welke afweging de regering heeft gemaakt. Vervolgens vragen deze leden of de regering bereid is zich in te gaan zetten om sociaal ontwikkelbedrijven aangesloten te krijgen bij alle regionale beraden.

De leden van de **CDA-fractie** lezen dat de centrumgemeente een belangrijke rol krijgt bij het Regionaal Beraad en de regionale meerjarenagenda. Tegelijk blijven de afzonderlijke gemeenten verantwoordelijk voor hun eigen inwoners. Hoe wordt geborgd dat ook regiogemeenten voldoende invloed houden op de keuzes die in de arbeidsmarktregio worden gemaakt, en welke rol hebben hun gemeenteraden daarbij?

Verder vragen de leden van de CDA-fractie welke formele positie sectorale samenwerkingsverbanden, zoals de Techniekroute, hebben binnen de nieuwe arbeidsmarktinfrastructuur. Hoe wordt gezorgd dat sectorale routes zoals de Techniekroute ook worden opgenomen in de regionale meerjarenagenda en het Werkcentrum en er niet langs elkaar heen wordt gewerkt? Welke uitdagingen brengt het verbinden van een sectorale aanpak met een regionale aanpak met zich mee?

De leden van de CDA-fractie steunen het uitgangspunt van één herkenbare toegang tot ondersteuning bij werk en scholing. Bestaande kanalen van UWV en gemeenten blijven daarnaast bestaan. Hoe zorgt de regering ervoor dat het Werkcentrum voor mensen

daadwerkelijk eenvoudiger wordt en niet als een extra loket naast bestaande loketten komt te staan?

De leden van de CDA-fractie lezen dat gemeenten en UWV gezamenlijk verantwoordelijk worden voor de inrichting van de regionale loketten en daar informatie en advies verstrekken aan werkenden, werkzoekenden en werkgevers. Deze leden vinden het van belang dat de Werkcentra namens en voor alle betrokken arbeidsmarktpartners functioneren. Hoe zorgt de regering ervoor dat andere arbeidsmarktpartners voldoende worden betrokken bij de organisatie van de Werkcentra? Hoe wordt voor werkenden, werkzoekenden en werkgevers duidelijk dat het Werkcentrum niet alleen een loket van gemeenten en UWV is, maar toegang biedt tot de dienstverlening van alle betrokken partners?

Verder constateren de leden van de CDA-fractie dat UWV straks aanvullende re-integratiedienstverlening kan inzetten voor WW-gerechtigden met een kwetsbare arbeidsmarktpositie. Deze leden steunen het plan dat mensen die extra hulp nodig hebben die ook kunnen krijgen. Het oordeel of iemand tot deze groep behoort, ligt bij UWV. Op basis waarvan wordt die beoordeling gemaakt? Hoe voorkomt UWV dat vergelijkbare mensen verschillend worden behandeld?

De leden van de **JA21-fractie** menen dat er zeer veel verschillende werkgeversorganisaties en beroepsorganisaties zijn. Zo zijn er meer dan duizend brancheorganisaties actief in ons land. Deze leden vragen: hoe kunnen deze verschillende partijen, al dan niet via koepelorganisaties, aansluiting vinden bij het Landelijk Beraad en/of het Regionaal Beraad per regio? Kunnen zij allemaal meedoen? En zo niet, hoe kan ervoor gezorgd worden dat alle geïnteresseerden mee kunnen doen?

De leden van de JA21-fractie lezen dat de dienstverlening aan werkenden, werkzoekenden en werkgevers versnipperd is doordat eenieder eigen communicatiekanalen heeft. De vele loketten zorgen volgens de regering voor onduidelijkheid en daarom introduceert zij in elke regio een regionaal loket. Echter, de regering schijft dat de reeds bestaande loketten van het UWV, gemeenten en private partijen gewoon blijven bestaan. In welke zin brengt de voorliggende wijziging en het installeren van regioloketten orde in de chaos van de lokettenjungle?

De leden van de **ChristenUnie-fractie** zijn positief over een werkcentrum per regio. Echter wekt de belofte van het werkcentrum de suggestie dat de verschillende vormen van ondersteuning daadwerkelijk onder verantwoordelijkheid van één organisatie komt te vallen. Dit is niet het geval. De bestaande organisaties blijven bestaan en mensen kunnen ook daar terecht. Deze leden vragen de regering of een substantiëlere hervorming niet effectiever en overzichtelijker zou zijn geweest en vragen de regering de gemaakte keuzes nader te onderbouwen.

Aanvullend vragen de leden van de ChristenUnie-fractie wat voor burgers en bedrijven de meerwaarde gaat zijn van het regionale werkcentrum wanneer de achterliggende dienstverlening gelijk georganiseerd blijft. Op welke wijze voorkomt de regering dat er enkel een nieuw loket wordt toegevoegd, zonder dat de achterliggende complexiteit verminderd wordt?

De leden van de ChristenUnie-fractie zien in de huidige (en toekomstige) arbeidsmarktinfrastructuur grote meerwaarde voor sociaal ontwikkelbedrijven. Het zijn plekken waar mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt op een laagdrempelige manier begeleid worden naar (vormen van) werk. Deze leden hebben dan ook vragen waarom deze bedrijven niet standaard in de wettelijke samenwerkingsstructuur worden genoemd. Waarom worden sociaal ontwikkelbedrijven niet als vaste partner opgenomen, terwijl de regering in de memorie van toelichting hun rol expliciet erkent en de wet ruimte creëert om met hen gezamenlijke dienstverlening te ontwikkelen? Kan de regering deze keuze heroverwegen?

De leden van de ChristenUnie-fractie vragen op welke wijze gegarandeerd wordt dat in iedere arbeidsmarktregio de expertise rond mensen met een grote ondersteuningsbehoefte om aan de slag te kunnen, geborgd is.

De leden van de ChristenUnie-fractie vragen de regering welke bezwaren zij ziet tegen het voorstel van Cedris om werkontwikkelbedrijven als kernpartner van het Regionaal Beraad op te nemen.

De leden van de ChristenUnie fractie valt op dat veel inrichtingsvraagstukken niet worden vastgelegd op wetsniveau maar op niveau van lagere regelgeving. Deze leden vragen welke essentiële keuzes in lagere regelgeving gemaakt gaan worden en waarom de regering het niet noodzakelijk acht dit op wetsniveau te regelen.

4. Overige wijzigingen
5. Verhouding tot hoger recht

6. Gevolgen

De leden van de **PRO-fractie** vragen de regering inzichtelijk te maken welke eerste resultaten inmiddels zichtbaar zijn bij de regionale werkcentra. Ook vragen deze leden naar het aantal bezoekers van de werkcentra tot nu toe (fysiek en digitaal) en naar de verdeling tussen werkenden en werkzoekenden.

Ook hebben de leden van de PRO-fractie vragen over de manier waarop de privacy van burgers wordt geborgd. De bereidheid om mee te doen staat of valt namelijk met vertrouwen in een zorgvuldige omgang met persoonsgegevens. Deze leden vragen of de regering dit deelt.

De leden van de PRO-fractie vragen de regering voorts uiteen te zetten hoe dataminimalisatie bij de uitwisseling en verwerking van persoonsgegevens binnen de werkcentra wordt gewaarborgd.

De leden van de PRO-fractie vragen hoe werkenden zeggenschap krijgen over de uitwisseling van hun persoonsgegevens en of zij vooraf expliciet wordt gevraagd met welke gegevensuitwisseling zij instemmen. Voorts vragen deze leden of hiervoor algemene uitgangspunten of afspraken bestaan. Tot slot vragen deze leden de regering toe te zeggen dat voor de uitwisseling van persoonsgegevens altijd actieve instemming van de betrokkene vereist is, tenzij daarvoor een specifieke wettelijke grondslag bestaat.

De leden van de **JA21-fractie** lezen dat de regering voornemens is om in het Caribisch deel van het Koninkrijk per 1 januari 2027 een inkomensvoorziening aan te bieden aan werknemers die hier ongewild werkloos worden. Daarnaast zet zij zich daar in voor de samenwerking bij arbeidsmarktbeleid en arbeidsmarktdienstverlening. De regering schrijft dat zij in de afgelopen jaren incidentele middelen beschikbaar heeft gesteld voor instrumenten die mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt aan een baan kunnen helpen. Het gaat om, vanaf dit jaar, structureel 4 miljoen euro. Deze leden vragen: wat zijn de resultaten van deze programma's en uitgaven? Zijn de bestaande programma's toereikend om zoveel mogelijk werknemers die werkloos worden aan een baan te helpen?

7. Uitvoering en financiële gevolgen

De leden van de **VVD-fractie** constateren dat de regering stelt dat het wetsvoorstel grotendeels voortbouwt op bestaande taken en samenwerkingsverbanden. Daarnaast krijgen UWV en gemeenten nieuwe of uitgebreide taken, onder meer bij het inrichten van de Werkcentra en het faciliteren van de regionale samenwerking. Deze leden vragen of de regering kan toelichten hoe is vastgesteld dat de beschikbare middelen toereikend zijn voor de uitvoering van alle nieuwe taken. Hoe is bij de financiële onderbouwing rekening gehouden met de uitvoeringslasten voor gemeenten en UWV?

8. Advies en consultatie

De leden van de **VVD-fractie** vragen zich af of bij de uitvoeringstoetsen gebleken is dat er aanvullende knelpunten of risico's zijn en hoe zijn deze doorwerken in het wetsvoorstel.
De leden van de **JA21-fractie** vragen zich af: op welke manier is bij de totstandkoming van de wijziging van de wet rekening gehouden met de wensen van werkgevers? Hoe zijn zij meegenomen? Heeft de regering een goed beeld van de verschillende behoeften die er zijn? Een horecaondernemer heeft bijvoorbeeld een andere behoefte dan een accountancykantoor. Hoe kan een regionaal overleg hiermee omgaan? Of biedt sectorhoppen juist kansen?

9. Monitoring en evaluatie

Tot slot vragen de leden van de **VVD-fractie** welke concrete doelen en indicatoren centraal zullen staan bij de invoeringstoets en de evaluatie van het wetsvoorstel. Wordt daarbij onder meer gekeken naar de mate waarin de Werkcentra leiden tot betere toegang tot dienstverlening, korte routes naar werk en meer duurzame uitstroom naar betaald werk? Is de regering bereid vooraf een nulmeting uit te voeren, zodat de effecten van de nieuwe arbeidsmarktinfrastructuur daadwerkelijk kunnen worden vastgesteld?

10. Inwerkingtreding

II ARTIKELSGEWIJS

De voorzitter van de commissie,
Van der Lee

Adjunct-griffier van de commissie,
Van Mullekom